

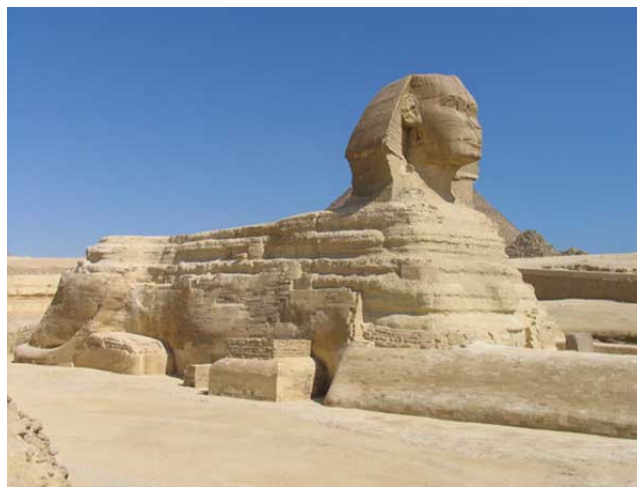
Joseph Upon Further Reflection – Biblical Interpretation & Theology in Exile

יוסף במחשבה שנייה – פרשנות המקרא והתיאולוגיה בגלות

By: Ari Lamm

Timeline of Events

Event		Date
Overthrow of Yehoyakhin & First Wave of Judean Exile		597 BCE
Destruction of First Temple by Nebuchadnezzar II		586 BCE
Amel-Marduk (<i>Evil-Merodach</i>) ascends the throne		562 BCE
Events of Daniel 1-6	Nabonidus Comes to Power in Neo-Babylonian Empire	556 BCE
	Cyrus I (“The Great”) Conquers Neo-Babylonian Empire	539 BCE
Construction of Second Temple Completed (reign of Darius I “The Great”)		515 BCE
Events of Esther	Reign of Xerxes (<i>Achashverosh</i>)	485 – 465 BCE

Elements of the Yosef Narrative

<p>וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יְדַע תְּדַע כִּי־גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעִבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה</p>	
<p>Then the Lord said to him, “Know for certain that for four hundred years your descendants will be strangers in a country not their own and that they will be enslaved and mistreated there (Genesis 15:13)</p>	
<p>וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֵד אַבְרָם מִצְרַיִם לְגֹר שָׁם כִּי־ כָבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ</p> <p>Now there was a famine in the land, and Abram went down to Egypt to live there for a while because the famine was severe (Genesis 12:10)</p>	<p>וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִלְּבַד הָרָעַב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בְּיַמֵּי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־ פְּלִשְׁתִּים גֵּרָה</p> <p>Now there was a famine in the land—besides the previous famine in Abraham’s time—and Isaac went to Abimelek king of the Philistines in Gerar (Genesis 26:1)</p>

Yosef in Melakhim Bet 25 (562 BCE)

<p><i>II Kings 25</i></p>	<p><i>Genesis 40, 41</i></p>
<p>וַיְהִי בִשְׁלֹשִׁים וּשְׁבַע שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּשָׁנִים עֶשֶׂר חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וּשְׁבַע לַחֹדֶשׁ נִשָּׂא אֵוִיל מִרְדֹּךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בַּשָּׁנָה מָלְכוּ אֶת־רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִבַּיִת כְּלָא</p> <p>In the thirty-seventh year of the exile of Jehoiachin king of Judah, in the year Awel-Marduk became king of Babylon, he lifted up the head of Jehoiachin king of Judah from prison. He did this on the twenty-seventh day of the twelfth month. (II Kings 25:27)</p>	<p>וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלְדֹת אֶת־פַּרְעֹה וַיַּעַשׂ מִשְׁתֵּה לְכָל־עַבְדָּיו וַיִּשָּׂא אֶת־רֹאשׁ שָׂר הַמְּשָׁקִים וְאֶת־רֹאשׁ שָׂר הָאֲפִים בְּתוֹךְ עַבְדָּיו</p> <p>Now the third day was Pharaoh's birthday, and he gave a feast for all his officials. He lifted up the heads of the chief cupbearer and the chief baker in the presence of his officials (Genesis 40:20)</p>
<p>וַיְדַבֵּר אִתּוֹ טוֹבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־כִּסְאוֹ מֵעַל כִּסֵּא הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּבְּבֶל</p> <p>He spoke kindly to him and gave him a throne of honor over those thrones of the other kings who were with him in Babylon. (II Kings 25:28)</p>	<p>אֵתָּה תִּהְיֶה עַל־בֵּיתִי וְעַל־פִּיךָ יִשָּׁק כָּל־עַמִּי רַק תִּכְסֵּא אֶגְדַּל מִמֶּךָ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי אֶתְךָ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם</p> <p>You shall be in charge of my palace, and all my people are to submit to your orders. Only with respect to the throne will I be greater than you. So Pharaoh said to Joseph, "I hereby put you in charge over the whole land of Egypt (Genesis 41:40-1)</p>
<p>וַשָּׂא אֶת בְּגָדֵי כְלָאוֹ</p> <p>So Jehoiachin put aside his prison clothes... (II Kings 25:29a)</p>	<p>...וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ בְּגָדֵי־שֵׁשׁ וַיִּשֶׂם רֶבֶד הַזָּהָב עַל־צַוְאָרוֹ</p> <p>...He dressed him in robes of fine linen and put a gold chain around his neck (41:42)</p> <p>וַיְרִיצוּהוּ מִן־הַבּוֹר וַיְגַלַּח וַיַּחַלֵּף שִׁמְלֹתָיו וַיָּבֵא אֵל־פַּרְעֹה</p> <p>...He was quickly brought from the dungeon; he shaved and changed his clothes... (Genesis 41:14)</p>
<p>וְאָכַל לֶחֶם לְתֵם תָּמִיד לִפְנֵי כָל־יְמֵי חַיָּו</p> <p>...and for the rest of his life ate bread regularly at the king's table. (II Kings 25:29b)</p>	<p>וַתְּחַלִּינָה שְׁבַע שָׁנֵי הָרָעָב לְבוֹא כְּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל־הָאֲרָצוֹת וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לֶחֶם</p> <p>וַתִּרְעַב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־פַּרְעֹה לֵלֶחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכֹל־מִצְרַיִם לְכוּ אֶל־יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ</p> <p>And the seven years of famine began, just as Joseph had said. There was famine in all the other lands, but in the whole land of Egypt there was bread</p> <p>When all Egypt began to feel the famine, the people cried to Pharaoh for bread. Then Pharaoh told all the Egyptians, "Go to Joseph and do what he tells you." (Genesis 41:44-5)</p>

Jeremiah 29:7 – Don't Rock the Boat

וּדְרָשׁוּ אֶת־שְׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר הִגַּלְתִּי אֶתְכֶם שָׁמָּה וְהִתְפַּלְלוּ בַעֲדָהּ אֵל־יְקֹזֵק כִּי בִשְׁלוֹמָהּ יִהְיֶה לְכֶם שְׁלוֹם

Also, seek the peace and prosperity of the city to which I have carried you into exile. Pray to the Lord for it, because if it prospers, you too will prosper (**Jeremiah 29:7**)

Yosef in Esther (5th century BCE)

Esther	Parallel Verse(s)
ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש...בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו (Esther 1:1, 3) אַעֲבָדִין	ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו (Genesis 40:20)
...והנערה יפת-תאר וטובת מראה...ותלקח אסתר אל בית המלך אל-יד הגי שמר הנשים. ותיטב הנערה בעיניו... (Esther 2:7-9)	וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו...ויהי יוסף יפת-תאר ויפה מראה (Genesis 39:4, 6)
ויהי (באמרם) כאמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם... (Esther 3:4)	ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה... (Genesis 39:10)
ויפקד המלך פקידים בכל-מדינות מלכותו ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה... (Esther 2:3)	יעשה פרשה ויפקד פקידים על-הארץ...ויקבצו את-כל-אכל השנים הטבת הבאת האלה... (Genesis 41:34-5)

Yosef in Daniel (6th-4th century BCE?)

<p>וּבִשְׁנַת שְׁנַיִם לְמַלְכוּת נְבֻכַדְנֶצַּר חָלַם נְבֻכַדְנֶצַּר חֲלָמוֹת וַתִּתְפַּעֵם רוּחוֹ וַשְּׁנֵיתוּ נְהִיָתָה עָלָיו</p> <p>And in the second year of the reign of Nebuchadnezzar Nebuchadnezzar dreamed dreams; and his spirit was troubled, and his sleep broke from him (Daniel 2:1)</p> <p>וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְקָרָא לְחַרְטָמִּים וְלֹאֲשָׁפִים, וְלַמְכַשְׁפִּים וְלַכְשָׁדִּים, לְהַגִּיד לְמֶלֶךְ, חֲלָמוֹתָיו; וַיָּבֹאוּ, וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ.</p> <p>Then the king commanded to call the magicians, and the enchanters, and the sorcerers, and the Chaldeans, to tell the king his dreams. So they came and stood before the king (Daniel 2:2)</p> <p>עָנָה מַלְכָּא וְאָמַר לְכַשְׁדָּאִי, (מַלְתָּה מְנִי אַזְדָּא: הֵן לֹא תְהוּדְעוּנִי, חֲלָמָא וּפְשָׁרָהּ, תְּדַמִּין תְּתַעֲבְדוּן, וּבְתִיכּוֹן נֹלִי יִתְשַׁמוּן</p> <p>The king answered and said to the Chaldeans: 'The thing is certain with me; if ye make not known unto</p>	<p>וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְרָעָה חָלַם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיָּאֵר</p> <p>When two full years had passed, Pharaoh had a dream: He was standing by the Nile (Genesis 41:1)</p> <p>וַיְהִי בַבֹּקֶר וַתִּפְעֵם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חַרְטָמֵי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חֲכָמֵי וַיְסַפֵּר פְּרָעָה לָהֶם אֶת־חֲלָמוֹ וְאִין־פּוֹתֵר אוֹתָם לְפָרְעָה</p> <p>In the morning his mind was troubled, so he sent for all the magicians and wise men of Egypt. Pharaoh told them his dreams, but no one could interpret them for him (Genesis 41:8)</p>
---	---

me the dream and the interpretation thereof, ye shall be cut in pieces, and your houses shall be made a dunghill
(Daniel 2:5)

לך אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, מִהוֹדָא וּמִשְׁבַּח אָנָּה, דִּי חֲכַמְתָּא
וְגִבּוֹרְתָא, יְהִבַּתְּ לִי; וְכַעַן הוֹדַעְתָּנִי דִּי-בְעֵינָא מִנָּךְ,
דִּי-מַלְתּוּ מַלְכָא הוֹדַעְתָּנָא

I thank Thee, and praise Thee, O Thou God of my fathers, who hast given me wisdom and might, and hast now made known unto me what we desired of Thee; for Thou hast made known unto us the king's matter **(Daniel 2:23)**

וּבְיוֹמֵיהוֹן דִּי מַלְכֵיִּיא אַנּוּן, יְקִים אֱלֹהֵי שָׁמַיָא מַלְכוּ דִּי
לְעַלְמִין לֹא תִתְחַבֵּל, וּמַלְכוּתָהּ, לְעַם אַחֲרֹן לֹא
תִשְׁתַּבֵּק; תִּדְקַ וְתִסִּיף כָּל-אַלְיִן מַלְכוּתָא, וְהִיא
תִּקּוּם לְעַלְמֵיִּיא

And in the days of those kings shall the God of heaven set up a kingdom, which shall never be destroyed; nor shall the kingdom be left to another people; it shall break in pieces and consume all these kingdoms, but it shall stand for ever **(Daniel 2:44)**